Okul Gezisi

Paul Maar`dan

übersetzt von Murat Topbas

Tina ve Tim arkadaşlar.

Ve hatta bu senenin başından beri aynı sınıftalar.

Öğretmenlerinin adı Bayan Bode.

Bayan Bode çok canayakın birisi ve iyi fikirleri var.

Sınıfla birlikte bir gezi yapmayı planlar. Kimisi ormanda yürüyüş yapmak, kimisi de otobüsle seyahat etmek ister. Bayan Bode: "En iyisi, ikisini de yapalım", der.

"Otobüsle Steigerwald'e gideceğiz. Sonra otobüsü orman kenarında bırakıp oradan da bir ören yerine doğru yürüyeceğiz.

"Örgü ören birine mi gideceğiz?" diye sorar Jörn. "Ören yeri" diye düzeltir Tina. "Yani eski, yıkılmış bir ev."

Bayan Bode başıyla onaylar. "Evet, eski bir şövalye kalesinden arda kalanlar. Kalın duvarlar ve yüksek bir kule."

	Çarşamba sabahı Schiller Meydanı'nda buluşurlar. Otobüs onları orada beklemektedir. Tam zamanında yola çıkarlar. Üç saat sonra otobüs orman kenarında durur. Şoför: "Siz gelene kadar burada beklerim" der.
	Sınıftan bazıları hemen koşmak isterler. Bayan Bode: " Acele etmeyin! Birazdan ormanda yürürken şu kurallar geçerli olacak" diye seslenir. „Birlikte yürüyeceğiz, kimse tek başına koşuşturmayacak. Ve kimse yoldan ayrılmayacak. Orman tehlikeli bir yerdir. Hiçbirinizi kaybetmek istemiyorum. Anladınız mı?"
	Biraz yürüdükten sonra birçok çalılığın olduğu bir alana gelirler. Dağ çileklerini ilk olarak Bastian farkeder. Diğerleri çalılıklara gelmişlerdir bile ve ağızlarını dağ çilekleriyle doldururlar. "Beş dakika vaktiniz var" der Bayan Bode. Bir süre sonra: "Bu kadar yeter! Yolumuza devam etmeliyiz." diye seslenir.

	Diğerleri çalılıklara gelmişlerdir bile ve ağızlarını dağ çilekleriyle doldururlar. "Beş dakika vaktiniz var" der Bayan Bode. Bir süre sonra: "Bu kadar yeter! Yolumuza devam etmeliyiz." diye seslenir.
	On dakika sonra ören yerine gelirler. İlk olarak hepsi kuleye tırmanırlar. Tina ve Tim, tükürükleri kulenin en tepesinden orman tabanına ne kadar zamanda düşüyor, test ederler. Herkes aşağıya indiğinde Bayan Bode: "Burada yarım saat mola vereceğiz. Şimdi yiyeceklerinizi çıkarabilirsiniz. Ama lütfen buradan ayrılmayın!"
	Tina, annesi ona yiyecek ne koymuş diye bakar ve: "Yo hayır" diye içini çeker. "Peynirli ekmek!" "Peynir sever misin?" diye sorar Tim'e. "Evet, çok severim" diye yanıtlar Tim ve güler. Tina: "Değişelim mi peki?" diye sorar. "Evet, seve seve" der ve bu kez daha çok güler. Ardından Tina'ya kendi ekmeğini gösterir: Yine peynir! "Ben dağ çileği toplamaya gidiyorum" der Tina. "Olmaz" diye fısıldar Tim. "Bayan Bode'nin ne dediğini unuttun mu?" "Ah, ruhu bile duymayacak", diye fısıldar Tina. "Mola bitene kadar çoktan dönmüş olurum." Ve gizlice uzaklaşır.

	Tim bekler. Bayan Bode bir süre sonra sorar: "Herkes burada mı?" Tim, çabucak ve yüksek bir sesle: "Evet!" diye seslenir. Bayan Bode: "Biz iyisi mi yine de, bütün 29 öğrencinin hepsi burada mı bir sayalım" der. "Kim başlasın?"
	"Ben!" der Elvira ve yüksek sesle "Bir!" diye bağırır. "İki!" der Bastian. "Üç!" bu Achim'dir. "Dört!" der Tim. Ve böyle devam eder. "Umarım Tina birazdan gelir" diye geçirir içinden Tim. "Yoksa Bayan Bode 28 kişi olduğumuzu farkedecek." "Yirmi sekiz!" diye çoktan haykırır Eva. Bir an bir sessizlik olur ve "Yirmi dokuz!" deyiverir Tim. "İyi. Demek ki herkes burada" der Bayan Bode. Kimse Tim'in iki farklı sayı söylediğini farketmez.
	"Kestirmeden gideceğiz" der Bayan Bode ve önden yürümeye başlar. Tim olabildiğince yavaş yürür ve sık sık etrafına bakınır. Tina nerede kaldı?

	O arada Tina bir sürü dağ çileği yemiştir. "Ama şimdi geri dönmek için acele etsem iyi olacak " der kendi kendine. Fakat ören yerine vardığında, herkesin gittiğini görür. "Kahretsin!" diye söylenir Tina. "Hangi yoldan döndüler ki geriye?" Ören yerinden ormana doğru üç yol gidiyordur. Tina soldakinden gitmeye karar verir. Elinden geldiğince hızlı koşar. Diğerleri neredeler?
	Tim sonunda olduğu yerde durakalır. Ne yapmalıdır? Bayan Bode'ye Tina'nın kaybolduğunu söylemeli mi? Ama sonra, yoklamada iki defa seslendiğini de itiraf etmesi lazımdır. "Tim, oyalanma ve yürü artık!" der Bayan Bode. Tim ağır ağır yürümeye devam eder.
	Tina koşar da koşar. Orman gittikçe sıklaşmaya başlar. Bir an duraksar ve etrafına bakınır. Bir yerde bir dal çıtırdar. Çalılıktan bir hışırtı duyulur. Tina korkudan nefesini tutar. Çalılardan önüne bir tavşan zıplayıverir. Korkusu yatışmıştır ve ören yerine koşarak geri döner. Bu defa ortadaki yoldan gider. Acaba bu seçenek doğru olanı mıdır?

	Tim daha fazla dayanamaz ve "Bayan Bode, durun!" diye seslenir. "Tina kayıp!" Ve ne yaptığını anlatır. Bayan Bode onu hiç azarlamaz, sadece çok telaşlanır, hem de çok. "Çabuk geri dönün! Herkes Tina diye bağırsın!" diye emreder çocuklara. "Tina'yı bulmalıyız." Herkes bağırsın, herkes geri dönsün. Ama Tina ne ören yerinde, ne de dağ çileği çalılıklarındadır ve cevap da vermez. "Aman Tanrım! Ne korkunç!" der Bayan Bode. Neredeyse ağlayacaktır. "Polisi aramalıyım, başka bir seçeneğim kalmadı."
	Bayan Bode: "Hemen otobüse dönmeliyiz. Cep telefonum orada." der. Otobüse varana kadar hepsi koşarlar. Tina şoförün yanında oturuyordur. "Tina!" diye bağırır Bayan Bode. "Tina, nereden geliyorsun?"
	Tina süklüm püklüm: "Yolumu kaybettim. Bayan Bode çok üzgünüm. Öyle korktum ki." "Ben daha çok korktum." der Bayan Bode. "Ama en çok ben korktum!" der Tim.

	Son